

CHILDREN ASKING

Schilder Eric Visser werkte in 2001 aan het staatsieportret van prins Willem Alexander toen zijn broer, directeur van Unesco's Learning without frontiers, hem vroeg waarom hij zijn talent inzette voor gekroonde hoofden in plaats van minder bedeelde. Visser: 'Ik houd er niet van om kunst te gebruiken als een soort affiche voor religie of een politiek ideaal. Dus heb ik gezegd: ik wil wel iets doen, maar op mijn eigen wijze. Aan het werk met de kinderen dus.'

Visser zette een communicatienetwerk op tussen kinderen in Brazilië en Nederland tussen de negen en twaalf jaar oud. De brieven werden vertaald door Angolese minderjarige asielzoekers die toch Nederlands moesten leren. En Visser gebruikte de brieven in zijn schilderijen: 'Dat was een beetje mijn stiel,' legt hij uit, 'ik gebruikte in mijn werk altijd al heel veel tekst.'

Maar al gauw bleek het brievenproject niet meer genoeg voor Visser. 'Als je eenmaal je voeten in het moeras van de hulpverlening hebt gestoken... het heeft me zo gegrepen dat ik inmiddels voor mijn plezier schilder en me verder fulltime aan mijn stichting wijd.' In Brazilië is onderwijs gratis vanaf zeven jaar, maar omdat iets welgesteldere kinderen daarvoor al kleuteronderwijs hebben genoten, beginnen de armste kinderen met een achterstand. Daardoor haken deze kinderen ook weer sneller af. De stichting Children Asking sponsort nu kinderen uit arme gezinnen, zodat ook zij op tijd naar school kunnen.

WAT SPONSORING VAN KINDEREN UIT DE SLOPPENWIJKEN VAN SAO PAULO.

CONTACT WWW.CHILDRENASKING.ORG

JAAR OPRICHTING 2001

ONDERSTEUND DOOR UNESCO